

գործունեութիւնն անվիճապ շարունակելու գեղ երկնա՞լ ու երիար տարիներ ի մեծ ֆառա կատածոց, յօդուու և գործած ամբ սիրելին Ազգին, իսկ ինչեւէրքան և գործապետն հետո ի գործ մաղթե՞լ որ մեր Գերյ. Հայրն արքանի ըլլյա Ռւեխաս Մօթուրքան Հարց դրական եւ քահանայական յորեւեաններն եւս անեներ, եւ ապա ընդունելու իրենապ փառա անեղծ պատեր:

στειλεως ἡ βασιφρίνερου. ὁμορφοφύριξ ἡ στειλεως-
βέτεινης διαμόνακι ἀπενεργητική την περιστατικά την εργασία την
καυστηρή φρωταχνώνατη προδιατετραμένην (fabricants
de plomb de chasse) η ποινιατική στειλεως (saturnisme,
colique de plomb), στειλεωφροσύνην (scorbut)
εις αρχειας μέχρι ταπεινωτικό οργάνο (helminthes).
Ουσιαστική μιαν ή τοποθετώντας την περιστατική την εργασία την
μέντην ειναι η σταυρωτική λακούνα πολλούς στειλεως
καυστηρέων πιο τεράστια σταυρωτική μέρη: Β. Νηπι.

զամանակը ու չքայլութեան առաջնապահը լիւ. օ. տա.

14. Ղարգռված լիւ. թի. — Ուստի առաջնապահը (Երեխանեւ հա-մար). — Մասնինի մէջ ըստ համբա-
պա շատավառած նիւթեան են առաջը եղանակ առաջը եղանակ
ու պահանջանակ առաջը առաջը, ըստանինին, նիւթահան-
սուրք ու թիւնները, Հայերէնի մէկ երկու հանոն,
(Եթէ Հնար է այսպէս կուցէ), քանի մ'ուրիշ ծառ-
նօթութիւններ, և ամենէն վերը առօսէրէն
թարամանութեան կոտր մը:

13. *Բժշկական Բուդյուլիան զգողերը:*
14. *ՆԱԶԱՐԵՏԱՆՑ ՀՍ. ՔԱՀ. — Ոստանաւորներ (Օքտանտաներ և ամարք): Մովկուա 1903. 8° էջ 72, գիր 50 կ.:*
15. *ԹՈՐՈՎՈՒՆՆ Զ. — Դարձող հթեղը. մատի մնենք ցումներ՝ բացատրուած եւ ծխն պատկենենք զարդարուած: Նախակըթարանաց երկու սեփի տղոց զործածութեան համար: Կ. Գոլիս 1901. ս. Կ. Գ. Պէրաց. 8° էջ 128. գիր 3 ռուզ:*
16. *ՆՈՅՆ. — Դպրոցի զգօքը. մտիր մնենքումներ՝ բացատրուած եւ ծխն պատկենենք զարդարուած: Նախակըթարանի Անշահնաց համար: Անդ. գիր 4 ռուզ:*
17. *ԹՈՒՌԱԱՆԾԱՆՑ Յ. : — Նուազներ. Թիֆլիս, սպ. Ա. Գութաթեանի 1902: 8° էջ 90: Գիր 30 Կուպ.:*
18. — *Մուսա (պատմ. պօքի. Նուազ առաջին). Թիֆլիս սպ. Անգ. 8°, էջ 40: Գիր 20 Կուպ.:*
19. *ՇՈՒՐՈՒ Մ. : . — Հրիւար Պէտք (զօքն հայ զորդական կեանիւ): Ա. Տոռ. Բարձր 1902. 8° էջ 50:*

Գեր՝ Նազարեանցը իւր այս երկով Հայ
մանկուոյն նպաստած Ե՛ւլըր, եթէ այն արտաքինն
եւ իւր թական – թէեւ հցիտուր – առնելու¹
թեանց հետ՝ տորս ընտանիցներ միանամայն
բարյական ու քօնական ինչ ինչ դրածմանը դ
որ. առաջինութեան աստուածահանց, մարտ
թեան վաս ու աստելի ըլլալիւն եւս: Ո՞ր ճնողք ար-
քազ ի՞ւ բարձայ կամ թշոյլ կու այս որույնը
ձեռք առնուն այսիմիս դիրք մը, որ միայն ձե-
ռաւան առաս փայտ ամսուն ալ առաս անձեռն
իսկ մասք մաստաց հոգունց եւ ոչ ցոյց Մ'երե-
սաւոր շնչուց խնիքը կը որդիցինք: – իսկ
ստանաւորիք կանոնն աւնենալիք յէշցընել անդամ
չենք ու ըւըր, քայսին զի միտ առինչինք ու է-
կընել եւ երկունել, որ մասպահէն գուռու-
նաննենու և նախատեմ՝ էջ ինչ փոխանեն

13. Բժշկութեա բառություններ՝ հոգեթերը: —
Բուգուղեանի բժշկութեան անխոնջ վաստա-
կաւորի հրապարակ նետած բազմաթիւի փոքրիկ,
ասկայս հմտալից աշխատասրբութեանց նպաստակի
է առօղջութեան առողջապահութեան ամեր ա-
ճական ելու երգակարութեանց մեջ Հեղինակը ոչ
միայն հրամանավետեանց վեց կետով բարձ հաճա-
պէս, այլ նաև աւելի յառաջ երթալով մի առ մի
կը թռուե անհնարինութեան մասնակին կը ցո-
յնն անհն դէմ նելոք առանձին միջնորդեր:
Գոյզընիքը մոյն ճշ կը խօսի թէ ինչ վարժութէ-
ռունենալու է կին մարդն իւր առն եւ երախանե-
րուն հետ: Զանց առանձին չնեն նաև դպրոցա-
կաններու կենացքն վերաբերու շատ մը պիտանի-
ու օգտակար առաջնային հական կանոններ: Ի հարկի
Յ. Հեղինակն իւր այս համառառ աշխատասրբու-
թիւններուն առողջապահութեան դիտաւթեան
ամեն մէկ ինքն ուրդոյն ուրդոյն ծանօթացուցած շէ-
տական ին հան հասարակածեան, սակայն կը խօս-
առանց, լընդաց մահմանակա այս կորած գրոյ-
թականութեան հաւաքածոյ մը պատրաստել:

կնքը, եւ առար անոնքներէն վերջանորդներէն
առաջ յի իք գրաւուն, կը ուշ սարգու անոնքներէն
կամբ հասպէրը (թէ բառակ) «որի վերջ նստած
է»: «Օի գրի կարիք չկայ»: Բայց կործնենք թէ
Արայ Հարաշեայ Հարմայեա (յասութ) անոնքնենք
բայց ու առաջ յիք: Հայ, կայ, ճայ, իսյ եւն հա-
րիւթասրներէն վերջ չ դայն աւելորդ չէ: Փա-
րիսեցոց զՄԱՊէՇ մայսի իբր մարտորէ ընդունիթի
ալ նոր կը լսենք»:

8. Հեղինակին մասնաւոր մտադրութեանը կը յանձնենք, որ ուրիշ նիւթերու հրատարակութեանց հետ բանի մը հասորիկ եւս նույիրէ հե-

եւ ոնզվ, իւր դովելին նպատակին եթէ ոչ ամբողջ ջային գեթ մեծապէտ հասած ըլլալուն մնաք կիայենք: Մեծ Հեղինեակը բռնած հայ մանկաւոյ:

ձեռքբնի իրեւ մանկագործ մը, կը սորվեցնէ բնասահեղան առափաներու, դրդիչներու, սպազր կան անանց անոններուն եւ հակածանաց, կրօնական եւ օրդիտական պարտուց եւն. եւ այն տղուն հետաքրքրական եւ համայ եղանակաւ, առաջաթիւ օրինակնով հանդեմ. Անդողով եւ գործ կը սկիզբ իշնչ, աղքան չշիտուց բարձր ալ մեկնելով եւ կամաց կոսնց թէ լրջուն եւ թէ իմաստն ընդգայնելով: Խօս մէջ զ. Թորու սանի բաշնաց եւ կամաց հակառակ սպազրած դրերու եւ հորման դիմակներուն մտադիր ընկել աւելութեա իշանարկներ: Անդեմն մեղք կը մայութէ ծնողաց եւ թէ ևսուցիչներուն յահանճ այս մասիր գասագիրքը: Այս մասնէ միւս հատորներուն, մասնաւոր եղանական Յ. Նեղինակին ուշորութեանը յանձնելով, որ հետաքայից մէջ եւ իսպազունց շնէ ինչ ինչ քերախանակն կարեւոր գետեկներ ալ ընթեցանութեան հետ սանին աւանդելու:

16. Հոյուն. — Դորոշէ իշեւ. ընկեցանելէ բայց ուղարկած եւ նէ դորոշէներով լուրջուած. նույնին նորանի Սըմիւնց համբաւ: Պ. Թորուսանի այս գասագիրքն ալ վերնոյն պէս սոսոգի շատ պիտիր գասագիրք մին է. բարյական ու մանկագործական սպազրական ըղունքով լորինուած պարունակութեան վեցել, բազմաթիւ եւ հետաքրքրական օրինակներով՝ զտղուած առ Աստուած, առ ծնողու և առ նկերու ունեցած պարտուց, բարի եւ ընկերաց համակրէլի վարուց՝ դորոշէնեւթեան կութաշատութեան հանդիւ գործելու իշիքնի կծ ծնողաթացնէ եւ կը յարուու: Արտաքիրնիշնէն չանօթաւթիւններ ու կու տայ տեղ տեղ: Նախալասեկի գասագիրք մին է՝ բայց դեռ ասախակրթարանի աղջկանց համար: Ամենեւին անոր ներքնի փայլը չի նուազըներ են զգաղկերեած առած կտօնութեար, մատանդ թէ գովելի ալ է իշեալ պղդի մը սկզբան հետեւի, բայց միշտ հայուցէնի ամեն բան, ամեն մանրերուոր խուսել ու խուսափել Հայերէնը՝ մեր մայր Եղուն, ասար զիթաներով պարաւանդելէն, ինչպէս շատ մը անհետիթ, լաւ զուուի ու խիթի ասացուածքներ, բասեր եւն եւն մաւսուած են Հայերէնի մէջ, հայերէն իրենց մայր լիցուին վրայ գաղափար շռնեցու — եւ իրենց ձեռքը գրիշ տանուլ իշիքախոր — հեղինակներէ: Ա. Ա.

17—18. Երկու վարպետուն ընթեցութեան եւ պատմական բանասանեղօւթեանը աւետներ են. պատմականին առաջին նուազն ունինք տաշնանի, եւ երկրորդը կը հրատարակուի, եթէ բանասանեղին Մուռան զինքը չմանեց... Ստորագրութիւնը դրաւի ու հանձնարկ է եւ հետաքրքրական մանրամանութեանց պատմառաւ կնասալից պատկերներ կը ներկայանան ընթեցութեան աշաց առնեն: Ձի նմանիր թումանեանց պիտի բանաստեղծից, որոնց բանաստեղծութիւնը կամ — իմաստուն վահանգացայն հետ ըստու համար — բանութիւնունը՝ յանձներու մոխութեանը ու անհամ նման թիւներով աւելի անուանի կը հանդիսանայ, քան բանաստեղծական իմաստով: Միով բանին թամանեանցին զարդերը կարդացող իշրինքը Գամառ-Քամառ-Քամառից սուանաւորներուն

մէջ կը կարծէ. միայն թէ սիսալ չհասկրցուելու համար աւելուսենք, որ նոյն թէ մարդուն պէս ծանր ու խորազած չէ, պյլ աւելի բնականութեան, անօւշութեան ու ստորագրութեանց պարզութեան կողմանէ անոր կը նմանի, միւրուն նկատագրուի եւ եւ յաղողակ, աւելի զւարթի միուող տալանդով:

19. Գիւրա Պէկը փոքր տեսոր մին է, ուստի պղտիկ գործը մը. միայն թէ նուիրուած ըլլալով հանդուցեալ Հ. Ղեւոնդ Ա. Աղիշտանի անմռաւանի յիշատակին՝ դարձած եղած է մէջ դործ մը կ'արժէ որ ամէն (Քլանուարար հայրենիքն գուրու գունուող) հայ՝ հատ մը ձեռքն ունենայ եւ անգամ մ'աշքէ անցընէ, յիշելու կամ իմանալու համար, թէ ինչը կ'անցնին հոն մեր պատուական դրացիներն չնորհիւ.... Պ. Հաւովի պահան սուստագրութիւն ու կ'ընէ հայ-քրդակն կենաց վրայ, ճախացնելով մեծաւ մասամբ աւանդութիւններէ քաղած ծանօթաւթիւններով եւ Ա. Հասորը կը միշտացնէ ծանօւցանելով մեցաւ քիւրտ գազանի մը Պէկի տիրածուածուիլը Վաջղութիւն իւր յաղողակ եւ հայրենասեր գրչին:

Հ. Համբարձեան:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ԽԱՍՈՒՄՆԵՐԸ ԸՆԿԵՐՈՒՄ

ԿԾՆԱՌԱԿՐԱԿԱՆ — Կոլոտ, Ամրուու Կամալարանը. 161: — Բժիշկ Դոկտ. Նահապետ Ռուսիսեան. 169:

ԳՐԱԿԱՆ — Ուսուցչ. Ս. Վէւրէրի Կաթուուիկէ եկեղեցին ի Հայու, 173:

ԱՇԽԱՐՀԱԿՐԱԿԱՆ — Արաբացի մատենագրեր Հայաստանի մասին. 176:

ԹՎԱԿԱԿՈՒԹԻՒՆԻՆ — Թիւսամեայ Եղուելան հանդէս հաստատութեան վանատան Միկիթաթեանց որ յԱյսուն (Աստկերազար). 180:

ՑՈՐԵԼՅԱՆ ՀԱՄԴԱԿԱՆ Գեր. Հ. Եղիշէ Թաղաղոր Ժ. Գ. Գաֆթանեան. 187:

ԱՅԵՒՏԱՑԵԼՔ

ԽՈՐ ՀԱՅԱՑԱԿԱԿՈՒԹԻՒՆՆ. 191:

ԿԱՏԱՐԱԿԱԿ ՆԻ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՑՈՒ ԽՄՐԱԳԻՐ

Հ. ԱՌԱՋԵԼ Գ. ՊՐՈԽ

Գ. Ի Ե Ն Ն Ա. Մ Ի Ւ Ր Ա Ր Ե Ա Ը Ց Ա Ր Ե